letterheld

PAS OP, MENSENMONSTERS!

Tekst en illustraties
Roel Seidell

kluitman

Nur 287 / PV022601
Bisac JUV043000 / JUV002000
© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.
© MMXXVI Tekst en illustraties: Roel Seidell
Vormgeving omslag en binnenwerk: Hannah Roos
Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.
Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor
het trainen van kunstmatige intelligentie.

kluitman.nl
seidell.nl

MIX
Paper | Supporting responsible forestry
FSC® C014138
www.fsc.org

Bij Koninklijke Beschikking
Hofleverancier

Inhoud

Bedtijd voor dassen 8
Een spannend verhaal 10
De nacht in 14
De weg kwijt 20
Mensenmachine 24
De kat 30
Geur van gevaar 34
Mensenmonsters 37
Waar is mama? 42

Bedtijd voor dassen

Buiten komt de zon op.
Berk en Hazel moeten naar bed.
Berk maakt zijn bed van blaadjes en grasjes in orde.
Hij draait en hij wroet met zijn zwarte dopneus, tot het lekker ligt.

Dassen slapen overdag, in hun hol onder de grond. Pas als het donker wordt komen ze naar boven. Dan gaan ze op zoek naar eten.

Hazels neus is een beetje lichter van kleur, als een hazelnootje.
Daar plaagt haar broertje haar soms mee.
‘Wil je nog een eng verhaal vertellen, mama?’ vraagt Berk, als hij eindelijk ligt.
‘Over enge monsters? Over de mensen?’
De meeste dassen vinden mensen heel eng.
Berk is gék op spannende verhalen.
Hazel vindt het maar niks.
‘Nou, vooruit dan,’ zegt moeder Das.
‘Over mensen.
Maar morgen mag je zus een verhaal kiezen.’
Ze gaat er eens goed voor liggen en begint te vertellen...

Een spannend verhaal

‘Mensen komen naar buiten als het licht is.
Dan rijden ze rond in enge machines.
Ze stinken en maken overal lawaai.
En ze maken de dieren bang met hun blafbeesten.
Daarom gaan wij pas naar buiten als
het donker wordt.
Dan zijn er minder mensen.
Die kunnen namelijk slecht omgaan met het
donker.’

Berk vindt het geweldig.
Hij ziet het al helemaal voor zich.
Enge monsters met machines en nare blafbeesten.
Mama ziet dat Hazel een beetje bang kijkt.
‘Maak je geen zorgen, lieverd, mensen kunnen
heel slecht zien en ruiken.
Als je je goed verstopt en stilzit, dan vinden ze
je nooit.
En nu slapen, want vanavond moeten jullie weer
uitgerust zijn.’

Dassen wonen met hun hele familie in een hol onder de grond. Maar niet zomaar een hol! Hun huis heet een burcht en bestaat uit allemaal kamers, met daartussen gangen.

Zodra mama weg is, springt Berk door de kamer.
‘Bloehaahahaa! Ik ben een monstermens!’
Hij stampt over zijn bed.
‘Hou op!’ klaagt Hazel. ‘Ik vind het niet meer leuk!’
Berk lacht haar uit. ‘Bleekneus!’
Maar hij gaat wel weer in bed liggen.
Als hij slaapt, droomt hij
van enge mensenmonsters.

Babydassen worden vroeg in het jaar geboren, meestal twee of drie in een nest. De eerste maanden blijven de jonkies onder de grond. Daarna gaan ze met hun moeder mee op pad.

Die avond maakt mama Das ze wakker.
‘Gaan jullie mee eten zoeken? Ik heb honger!’
Berk en Hazel staan gauw op.
Ze schudden het stof uit hun vacht.
Samen waggelen ze achter mama aan
het donker in.
Berk heeft wel trek gekregen in
een lekkere regenworm of slak.

In de winter is er weinig eten voor de das. Daarom eet hij zijn buik rond in de herfst. Dan wordt hij lekker vet. Daarna slaapt de das heel veel in de winter. Want als je minder beweegt, krijg je ook minder honger!